

търговия и по цѣли месеци не се връщалъ. Съ Лета се обичали, детето му го радвало и всичко тамъ вървѣло като въ чудна приказка. Но дошла онази страшна нощь и всичко съсипала. Тежъкъ облакъ изсипалъ градушка и унищожилъ всичко въ тази кѫща.

Върналъ се Йонда уморенъ онази нощь отъ дѣлъгъ пѣтъ. Не го очаквали. Изпреварилъ. Рано свѣршилъ работата си въ полето. Похлопалъ на своята порта — никой не се обадилъ. Повторилъ и потретилъ, но била подпъната. Прескочилъ презъ стобора, викналъ на кучетата, тѣ лавнали, познали го и заскимтѣли. Вързани били. Завъртѣли опашки и се свили.

Нѣщо парнало сърдцето на Йонда. Защо сѫ вързани кучетата?

Качилъ се на втория катъ. Приближилъ стаята, кѫдете спѣли съ Лета, услушалъ се — тихо. Почукалъ. Спи — помислилъ си Йонда. Опиталъ вратата — заключена. Напъналь по-здраво, викналъ — не му отговорили. Чулъ говоръ и суетня въ стаята. Кръвъта нахлула въ главата му. Бѣсъ го хваналъ. Сърдцето му забило като крилѣтъ на ястrebъ. Започналъ да блѣска вратата, хвѣрлилъ се напрѣко съ дѣсното рамо върху ѝ и я изкъртилъ. Силенъ билъ за петь души. Вижда: жена му свита на кѣлбо. Единъ мжжъ се спусналъ въ тѣмното край него кѣмъ вратата да побѣгне. Йонда се хвѣрлилъ върху му, хваналъ го за гушата, стисналъ и го удушилъ. Лета въ туй време се измѣкнала и побѣгнала.

Събудили се слугитѣ и детето. Дигнала се врява. Запалили лампа и познали кой билъ одушевния: — приятель на Йонда. Йонда го обичалъ, вѣр-